

काशिभिः राजभिः नाथेन नाथवता भवदनुग्रहात् शक्तेनापीत्यर्थः ॥ १४ ॥ अवसीयते संस्थीयते स्मिन्नित्यवसानं यावज्जीवकं वा सस्थानं ॥ १५ ॥ नः अस्माकं कृते भरताः भरतवंश्याभीष्मादयः मानशान्मानशयं तु ॥ १६ ॥ तानपि भरतानपि ॥ १७ ॥ कुले इति द्वाभ्यां गर्वजा दोषसंततिरुक्ता ॥ १८ ॥ १९ ॥ द्विजाः अर्थिनः ॥ २० ॥ प्रेतसत्वात् प्रगतबुद्धेर्मृतादित्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ धर्मधर्मकारणं सर्वयज्ञदानादिये अधनास्ते

काशिभिश्चेदिपांचालैर्मत्स्यैश्च मधुसूदन ॥ भवता चैव नाथेन पंचग्रामावृता मया ॥ १४ ॥ अविस्थलं वृकस्थलं माकंदीवारणावतं ॥ अवसानं च गोविंदकंचिदे वात्र पंचमं ॥ १५ ॥ पंचनस्तातदीयं तां ग्रामावानगराणि वा ॥ वसेम सहितायेषु माचनो भरतानशन् ॥ १६ ॥ न च तानपि दुष्टात्मा धार्तराष्ट्रो नुमन्यते ॥ स्वाम्यमात्मनि मत्वा सावतो दुःखतरं नुकिं ॥ १७ ॥ कुले जातस्य वृद्धस्य परवित्तेषु गृह्यतः ॥ लोभः प्रज्ञानमाहंति प्रज्ञाहंति हताहियं ॥ १८ ॥ श्रीर्हता बाधते धर्मधर्मो हंति हतः श्रियं ॥ श्रीर्हता पुरुषं हंति पुरुषस्याधनं वधः ॥ १९ ॥ अधनाद्धि निवर्तते ज्ञातयः सुहृदो द्विजाः ॥ अपुष्पादफलाद्दृक्षाद्यथा कृष्णपतत्रिणः ॥ २० ॥ एतच्च मरणं तात यन्मत्तः पतितादिव ॥ ज्ञातयो विनिवर्तते प्रेतसत्वादिवासवः ॥ २१ ॥ नातः पापीयसीं कांचिदवस्थां शंबरो ब्रवीत् ॥ यत्र नैवाद्यनप्रातर्भोजनं प्रतिदृश्यते ॥ २२ ॥ धनमाहुः परं धर्मधने सर्वं प्रतिष्ठितं ॥ जीवंति धनिनो लोके मृता ये त्वधनानराः ॥ २३ ॥ ये धनादपकर्षंति नरं स्वबलमास्थिताः ॥ ते धर्ममर्थकामं च प्रमथंति नरं चतं ॥ २४ ॥ एतामवस्थां प्राप्यैके मरणं वव्रिरेजनाः ॥ ग्रामायैके वनायैके नाशायैके प्रवव्रजुः ॥ २५ ॥ उन्मादमेके पुष्यंति यांत्यन्ये द्विषतां वशं ॥ दास्यमेके च गच्छंति परेषामर्थहेतुना ॥ २६ ॥ आपदे वास्य मरणात् पुरुषस्य गरीयसी ॥ श्रियो विनाशस्तद्व्यस्य निमित्तं धर्मकामयोः ॥ २७ ॥ यदस्य धर्म्यं मरणं शाश्वतं लोकवर्त्मवत् ॥ समं तात्सर्वभूतानां न तदत्येतिकश्चन ॥ २८ ॥ न तथा बाध्यते कृष्णप्रकृत्या निर्धनो जनः ॥ यथा भद्रां श्रियं प्राप्य तया हीनः सुखैधितः ॥ २९ ॥ स तदात्मा पराधेन संप्राप्तो व्यसनं महत् ॥ सेंद्रान् गर्हयते देवान्नात्मानं च कथंचन ॥ ३० ॥ न चास्य सर्वशास्त्राणि प्रभवन्ति निवर्हणे ॥ सो भिक्रुध्यति भृत्यानां सुहृदश्चाभ्यसूयति ॥ ३१ ॥ तत्तदामन्युरेवैतिसभूयः संप्रमुत्यति ॥ समो हवशमापन्नः क्रूरं कर्म निषेवते ॥ ३२ ॥ पापकर्म तया चैव संकरं तेन पुष्यति ॥ संकरो नरकायैव साकाष्ठापापकर्मणां ॥ ३३ ॥

मृता एव ॥ २३ ॥ २४ ॥ एतां निर्धनताख्यां एकेनागरिकाः ग्रामाय कुग्रामवासार्थं वनायास्मदादयः नाशाय मरणाय ॥ २५ ॥ २६ ॥ आपत्यदार्थमाह श्रियो विनाश इति तद्विश्रीर्हि ॥ २७ ॥ धर्म्यं देहस्वभावात् प्राप्तं न तु दारिद्र्याद्यपराधजं मरणं तच्छाश्वतं अनिमित्तमित्यर्थः समं तात्सर्वत्र अपरिहार्यमिति शेषः नात्येति नातिक्रामति ॥ २८ ॥ २९ ॥ तदा संपत्काले आत्मा पराधेन चित्तदोषेण रागादिना नात्मानं चेत्यस्य न चात्मानमित्यर्थः ॥ ३० ॥ अस्य व्यसनस्य निवर्हणे नाशनिमित्तं ॥ ३१ ॥ तत्तदा सर्वदेत्यर्थः मन्युः क्रोधः तद्वानेवेत्यर्थः मुह्यति कार्याकार्ये न जानाति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥